

hogy az adósság összegét nem közölték megfelelő időben (hároméves határidőn belül) az adóssal, hogy emiatt a beszédés lehetetlenné vált, és következképpen nem tudták a Bizottság rendelkezésére bocsátani a megfelelő saját forrásokat.

- (¹) A Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint a Szerződés kiigazításáról szóló okmány (HL 1985., L 302., 23. o.).
- (²) A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1985. május 7-i tanácsi határozat (HL L 128., 15. o.).
- (³) Az 1986. március 1-jén Spanyolország és Portugália területén lévő cukorágazati termékek készleteinek megállapításáról szóló, 1986. február 28-i bizottsági rendelet (HL L 57., 21. o.).
- (⁴) A megfizetésért felelős személytől meg nem követelt, az ilyen vámok megfizetésének kötelezettségével járó vám eljárás alá vont árukkal kapcsolatos behozatali, illetve kiviteli vámok utólagos beszédéséről szóló, 1979. július 24-i tanácsi rendelet (HL L 197., 1. o.).
- (⁵) A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EKG, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i tanácsi rendelet (HL L 155., 1. o.).
- (⁶) C-30/00. sz. ügy, EBHT 2001., I-7511. o.
- (⁷) A kvótán felüli cukortermelésre vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1981. szeptember 14-i bizottsági rendelet (HL L 262., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 5. kötet, 85. o.).
- (⁸) A Portugáliában lévő mezőgazdasági termékek készleteiről szóló, 1985. december 20-i tanácsi rendelet (HL L 362., 21. o.).

A Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgium) által 2012. július 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Euronics Belgium CVBA kontra Kamera Express BV és Kamera Express Belgium BVBA

(C-343/12. sz. ügy)

(2012/C 303/28)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van Koophandel te Gent

Az alapeljárás felei

Felperes: Euronics Belgium CVBA

Alperesek: Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a 2005/29/EK irányelvvel (¹) a piaci gyakorlatokról és a fogyasztók védelméről szóló törvény 101. cikke, amelynek célja többek között a fogyasztók érdekeinek védelme, és amely a következőképpen rendelkezik: „101. cikk 1. § Az üzleti vállalkozásoknak tilos az árukat veszteséggel vételre kínálni vagy értékesíteni.

1. Veszteséges eladásnak minősül valamennyi olyan áron történő értékesítés, amely nem felel meg legalább annak az árnak, amelyért az üzleti vállalkozás az árut vásárolta, vagy amelyet az üzleti vállalkozásnak az ismételt beszerzés esetén fizetnie kellene az olyan esetleges engedmények levo-

nását követően, amelyeket az üzleti vállalkozásnak nyújtottak, és amelyekben az üzleti vállalkozás véglegesen részesült. A veszteséges értékesítés fennállásának megállapítása során nem kell figyelembe venni azokat az engedményeket, amelyeket kizárólag vagy részben az üzleti vállalkozás részéről fennálló, az áruk megvásárlásától eltérő kötelezettségekre nyújtanak.”, mivel ez a rendelkezés megtiltja a veszteséges értékesítést, míg ez az irányelv láthatóan nem tiltja meg az ilyen értékesítési gyakorlatot, és a belga törvény esetlegesen szigorúbb annál, mint amit a 2005/29/EK irányelv előír, és annál, mint amelyet annak 4. cikke megtilt?

- (¹) A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EKG tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv) (HL L 149., 22. o.)

A Törvényszék (ötödik tanács) T-529/09. sz., Sophie in 't Veld kontra Európai Unió Tanácsa ügyben 2012. május 4-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2012. július 24-én benyújtott fellebbezés

(C-350/12 P. sz. ügy)

(2012/C 303/29)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: P. Berman, B. Driessen, és Fekete Cs. meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Sophie in 't Veld, Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék vitatott ítéletét;
- a jelen fellebbezés tárgyát képező kérdésekben hozzon jogerős határozatot; és
- a T-529/09. sz. ügy felperesét kötelezze a Tanács részéről az említett ügy és a jelen fellebbezés keretében felmerülő költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdek védelmével kapcsolatos kivétel, valamint a jogi vélemények védelmével kapcsolatos kivétel értelmezésére vonatkozik. Ezeket a kivételeket a rendelet (¹) 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése a hozzáférési jog alóli abszolút kivételként, illetve a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése a hozzáférési jog alóli feltételes kivételként írja elő.

A Tanács érvelése szerint a Törvényszék az említett kivételek értelmezésekor négy hibát követett el.

Először is a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a jogalap megválasztása tekintetében fennálló véleménykülönbség nem sértené a nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő uniós érdekeket (**az első jogalap első része**). Az intézmények közötti, az uniós hatásköröket, valamint a jogalap megválasztását érintő viták szorosan összefüggenek a nemzetközi megállapodások lényegét érintő konfliktusokkal. Az intézmények közötti, a hatásköröket érintő viták ezenfelül hatással lehetnek az EU tárgyalási pozíciójára, hátrányosan érinthetik annak tárgyaló partnerként fennálló hitelességét, és veszélyeztethetik a tárgyalások kimenetelét.

Másodszor a Törvényszék helytelen felülvizsgálati mércét alkalmazott, és az érintett dokumentum nemzetközi kapcsolatok szempontjából fennálló jelentőségének a Tanács általi értékelését a saját értékelésével helyettesítette (**az első jogalap második része**). A nemzetközi kapcsolatokhoz fűződő közérdek védelme tekintetében a felülvizsgálati mérce széles mérlegelési jogkört biztosít az érintett intézménynek, és nem követeli meg a »tényleges és konkrét« sérelem fennállását. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor teljes körben felülvizsgálta a Tanácsnak a „tényleges és konkrét” sérelem követelményének alkalmazására vonatkozó indokait, és ezáltal a dokumentum hozzáférhetővé tételéből következő külpolitikai következményeknek a Tanács általi értékelését a saját értékelésével helyettesítette.

Harmadszor a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elmulasztotta a kért jogi vélemény érzékeny tartalmának, valamint a hozzáférés iránti kérelem idején fennálló körülményeknek a mérlegelését (**a második jogalap első része**). A jogi véleményben elemzett kérdés olyan érzékeny jellegű nemzetközi tárgyalásokra vonatkozik, amelyek a hozzáférés kérelmezésekor még mindig folyamatban voltak, amelyek tekintetében a terrorizmusnak és a terrorizmus finanszírozásának a megakadályozását, valamint az ezek elleni küzdelmet érintő transz-atlanti együttműködés területén fennálló alapvető és lényeges érdekek jelentették a tétet, és amelyek tekintetében a jogi véleményben megjelölt jogalap megválasztásának a kérdése az intézmények között vita tárgyát képezte. A Törvényszék a jogi tanács e különleges jellemzőit figyelmen kívül hagyta.

Végezetül a nyomós közérdekre vonatkozó teszt alkalmazása tekintetében a Törvényszék tévesen azonosította a nemzetközi megállapodásra vonatkozó tárgyalást, illetve annak megkötését az intézmények jogalkotási tevékenységével (**a második jogalap második része**). A Törvényszék ezzel a nemzetközi megállapodásokra vonatkozó, a tétet jelentő stratégiai és taktikai érdekek miatt szükségszerűen a nyilvánosság korlátozott részvételével zajló tárgyalások, valamint az ilyen megállapodások megkötése és átültetése között fennálló fontos különbségeket hagyott figyelmen kívül.

(¹) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.)

Audiencia Provincial de Barcelona (Spanyolország) által 2012. augusztus 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Miguel Fradera Torremeder és társai kontra Corporación Uniland, S.A.

(C-364/12. sz. ügy)

(2012/C 303/30)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Provincial de Barcelona

Az alapeljárás felei

Fellebbező felek: Miguel Fradera Torremeder, María Teresa Torremeder Marcet, Enrique Fradera Ohlsen és Alicia Fradera Torremeder

Ellenérdekű fél: Corporación Uniland, S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Összeegyeztethető-e az EUMSZ 101. cikkel (a korábbi EK 81. cikkel, összefüggésben az EK 10. cikkel) és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével az olyan szabályozás, mint amelyet a bíróságok előtti képviseletet ellátó ügyvédek (procuradorok) díjszabásáról szóló rendelet, azaz a 2003. november 7-i 1373/2003 királyi rendelet is meghatároz, amely a díjazásukat egy minimális díjhoz vagy tarifához köti, és amely ettől felfelé vagy lefelé legfeljebb 12 %-kal való eltérést tesz lehetővé, amennyiben a tagállam hatóságainak, ideértve a bíróságokat is — rendkívüli körülmények esetén kívül — nincs tényleges lehetősége a törvényes minimumtól való eltérésre?
2. Az említett díjszabás alkalmazása szempontjából, amennyiben az ugyanott megállapított minimumok alkalmazására nem kerül sor, rendkívüli körülménynek tekinthető-e az, ha nagy az aránytalanság a ténylegesen elvégzett munka és a díjszabás vagy tarifa alkalmazásából eredő munkadíjak összege között?
3. Összeegyeztethető-e az EUMSZ 56. cikkel (a korábbi 49. cikkel) a bíróságok előtti képviseletet ellátó ügyvédek (procuradorok) díjszabásáról szóló rendelet, vagyis a 2003. november 7-i 1373/2003 királyi rendelet?
4. Megfelel-e ez a szabályozás a 2006/123/EK irányelv (¹) 15. cikke (3) bekezdésében említett szükségesség és arányosság követelményeinek?
5. Beleérti-e az emberi jogok európai egyezményének 6. cikke a tisztességes tárgyaláshoz való jog fogalmába az olyan ügyvédi díjak meghatározásával szembeni hatékony védelemhez való jogot, amelyek aránytalanul magasak és nem állnak összhangban a ténylegesen elvégzett munkával?